

варѣть кашѣ или мамалигѣ*), и най-послѣ да си мѣсѣть прѣсенъ безъ квасъ хлѣбъ, и тѣй постѣпено сѣ дошли до днѣшно то съвършенство, нѣ нѣ пакъ юште сички тѣ, зашто то има юште многи плѣмена кои то живѣють по старому. Въ нашъ ѣзыкѣ имаме рѣчь тѣж *българь*, *блгурь* и *булгурь*, кое нѣ-какъ си съотвѣтствува съ народно то ни имя, въ измянение то, *Българинъ*, *Блгаринъ* и *Булгаринъ*. А българь е счукано то жито на дрѣбно, кое варѣть и ѣдѣть Българи тѣ, и кое ся види чи значи *българско пденѣ*, т. е. българско изобрѣтение.

Въ народны тѣ ни же обряды *българя* и варено то жито играють едно твърдѣ обшырно тайнствено дѣйствие. Кога ся роди дѣте на понудѣ тѣму (понуда=приносъ Богу) варѣть *блгурь*, кога гуждѣть имя на дѣте то варѣть *блгурь*, кога му напивѣть годинѣ творѣть истое. Свадби тѣ почвѣть отъ *засѣнки* на жито т. е. чисти ся жито за *блгурь*, кого варѣть на свадбѣ тѣж. На мъртвеца варѣть и раздавѣть жито първыи день, въ трытыны тѣ, девятины тѣ и такъ далѣ. Тука ся крые една голѣма тайна коѣа никакъ не е отъ хрѣстианскаго вѣка, нѣ остатка гавна отъ най-древны тѣ времена, кога то е изнайдено орачество то, и жито то е было твърдѣ драгоцѣнно нѣшто, што то ся увело въ религиозны тѣ тайнства!

Нека направиме и едно друго съображение, основано на живы доказательства.

Кату зѣмиме познаты тѣ земедѣлцы народы кои живѣють въ подножыя та на Бмалайскы тѣ горы, подѣ имя то *Спѣйки* (сѣѣхшти=орачи), дѣ видѣхмечи ся нахождѣть нѣколко си прѣдѣлы, рѣкы, градове, кои то носѣть исты тѣ имяна съ нашы нѣкои си прѣдѣлы и градишта въ днѣшнѣ Българинѣ, а послѣ слѣдоваме това исто имя съ познаты тѣ въ повѣстность тѣж *Сакы*, *Жети* (*Житы*, *Житичи*=сѣѣаштии), и *Маса-Жети* въ Българинѣ, нѣколко си вѣка прѣды Хрѣста, видиме гавно исто то имя на *Арии тѣ*=орачи тѣ и на Българы тѣ=орачи тѣ!

Нашы тѣ старцы и бабы въ Българинѣ, кога то разкопажѣть чловѣчскы стары косты, нѣшто сѣ по-гдры отъ днѣшны тѣ обичны чловѣшкы косты, казвѣть: *тѣй-зи сѣ отъ стары тѣ Житове*, коѣа рѣчь е равна въ значение то си съ *Арии*, *Българи*, *Спѣйки*, *Жети* или *по-право Жити*. Исто то възпомянание ся е съхранило и въ влашкыи народъ въ подобны случаи, кой казва: астѣ сѣхнтъ *орѣиши веки*, т. е. тѣй-зи сѣ стари тѣ орачи, *Арии* и пр.

А това выка грѣмогласно и доказва едно друго направление за въ Европѣ на *Арии* тѣ прѣзь Каспийско то море и пр.

*) Въ Българинѣ по нѣгдѣ си мамалигѣ тѣж ѣж казвѣть дивѣаникѣ, рѣчь коѣа съдържава повѣстувательно значение. Ако ѣж тѣкуваме по самскрытско то ѣ значение див става: ѣстие божѣствено, ако ли по значение то днѣшнаго ни ѣзыка, значи: ѣстие кое то ѣдѣть дивы тѣ чловѣци кои то юште не знажѣть да си мѣсѣть хлѣбъ.